

4. mai

NR. 4 1987

DETTE NUMMERET:

VI GÅR

10 ÅR MED NAKKESKOT
OU VALDSBRUK

ER NOK! sjå side 27

LENIN ER ABSOLUTT

TIDSMESSIG -

seier K. Strand

sjå side 2

NKS: VÅPEN
TIL IRA!

DEBATT

Hallo,
Kalle!

INNHALD

Redaksjonelt stoff:

Staten og revolusjonen side 2
Undersøking om internasjonalt
arbeid side 9
Vedtak om 4. mai. side 8
Fråsegn frå sentralstyret side 7

Ordsките:

ML rørsle idag-ein kritikk
av Anton side 14
Har AKP(ml) skifta løp ?
av Anne Lise side 11
Halloo Kalle.... av Line side 13

Om årsmøtet i Oslo NKS: Kommentar side 17
Vedtak frå årsmøtet side 18

Utmeldingar frå Oslo NKS: Utmeldingsbrev m.v. side 27
Kommentar frå leiareren side 29
Vedtak frå sentralstyret side 33

IRA

ALARM

AKSJON VÅPEN TIL IRA

Sentralstyret har vedtatt at halvparten av pengane frå sommarleirinnsamlinga skal gå til den irske republikanske frigjeringsrørsla IRA.

Redaktøren vil minne dei trufaste lesarane av 4. mai om at avisa VG hadde eit oppslag 20. august om at tryggingspolitiet og forsvaret hadde mistanke om eit IRA kupp i Noreg med tanke på å stele våpen. Vi kan altså trygt rekne med at tryggingspolitiet vil følgje godt med i det VI gjer framover.....

STUDER STATEN OG REVOLUSJONEN !

- "Iran-Contras-skandalen er heilt spesiell for USA"
- "Noko slikt kunne aldri skjedd hos oss"
- "Dette er eit unntak frå dei borgarleg-parlamentariske republikkane"

Slike utsegn i kjølvatnet av kongresshøyringane av Ollie North m.fl. tyder på svære illusjonar om den kapitalistiske staten i vår tid.

Er eit finmaska og svulmande byråkrati og militærapparat
- som fungerer lausreve frå alle valde instansar
- som mest lever sitt eige liv
- som tek avgjerder i dei mest vitale spørsmåla
er det unntaket ? Eller er det tvert om typisk for den borgarlege staten av idag ?

Lenin skriv i august 1917: "Sjå på kva parlamentarisk land som helst, frå Amerika til Sveits, frå Frankrike til Storbritannia, Noreg osv. - i desse landa vert dei verkelege "stats"-sakene avgjorde bak scena og utførde av departementa, ministeria og generalstabane." (Staten og revolusjonen, s.61)

Det er synd å seie, men denne passasjen hos Lenin kunne passa mykje betre som redaksjonell kommentar til Iran-Contras-skandalen enn det pisset vi vert serverte i media:

- Kva visste Reagan eigentleg ?
- Er Ollie North aktuell presidentkandidat ?
- Ville eit "mini-CIA" utgjere eit fascistisk trugsmål ? osv. osv.

Lenin av 1917 er høgst aktuell lesing 70 år etter. "Staten og revolusjonen" er ei perle i den marxistiske litteraturen. Det er den lettast tilgjengelege boka til Lenin, som ellers har til vane å referera til lokale russiske politikarar på si eiga tid. Her refererar han for det meste til Marx, Engels og meir kjende opportunistar som Proudhon, Kautsky, Plekhanov osv.

Lenin presenterar og analyserar tildels svære avsnitt hos Marx og Engels om staten og dei revolusjonære erfaringane, framfor alt frå Paris-kommunen 1871. Difor er denne boka ei reise inn i kjerna av heile den marxist-leninistiske teoriproduksjonen: "Manifestet", "Kritikken av Gotha-programmet", "Borgarkrigen i Frankrike", "Opphavet til staten, familien og privateigedomen" osv.

Det var naudsynt for Lenin å gå attende til verka frå 1870-talet, avdi opportunistane og anarkistane anno 1917 hadde kasta vrak på dei viktigaste erfaringane til proletariatet:

1. At den borgarlege staten ikkje kan takast over og reformerast til gagn for arbeidarklassen og folket, men at den må brytast sund gjennom ein revolusjon.
2. At proletariatet trenger ei eiga statsmaskin for å undertrykkje borgarskapet og samla det arbeidande folket kring seg i perioden mellom kapitalisme og kommunisme.
3. Nettopp denne statsmaskina er ikkje lenger ein stat i eigentleg meining, men tek til å visna bort i takt med at klasseskilla forsvinn.

Lenin forsvarar desse marxistiske teoriane, og utdjupar dei over 130 sider, fordelt på 6 kapittel. Mykje av teksten er vigd det sosialistiske samfunnet. Ja, kanskje heile boka fortener nemninga "klassikaren" i teoriar om sosialisme ! Lenin skriv om emne som

- klasseinnhaldet i den sosialistiske staten
- tilhøva mellom representative organ, tenestemenn og vitskapleg utdanna fagfolk
- om rolla til byråkratiet
- om organisering og arbeidsdeling
- om sentralisme vs. føderalisme
- om bruken av autoritet, makt og vald
- om moglegheita for fredeleg utvikling
- om lokalt sjølvstyre
- om demokratiet
- om fordelinga ("til kvar etter arbeid")

Dette er emne som stod svært sentralt i diskusjonane kring siste landsmøte til AKP, i tilknytning til kapittel 5 i prinsipp-programmet. Men berre få av debattantane nytta Lenin i diskusjonane. Blant dei var Kjersti Ericsson. I ein artikkel tek ho utgangspunkt i "Staten og revolusjonen", og samanliknar den med praksisen til det unge Sovjet-samfunnet.

Ho finn fleire openberre motsetnader:

1. Dei administrative statsfunksjonane var ikkje blitt så enkle at kvart einaste skriveført menneske lett kunne utføra dei. Det var naudsynt med eit byråkrati.
2. Lenin nemner ikkje partiet si rolle. Eit sterkt parti som spelar den leiande rolla er uomgjengeleg naudsynt under sosialismen.

(Artikkelen til Ericsson kan du finne i Raude Fane nr.4-82, under tittelen "Den vanskelege sosialismen", s.12-17,s.47)

Merknadene til Ericsson er interessante. Særleg den første merkningen bør diskuteras grundig i laga, avdi det har å gjera med dei konkrete tilhøva vi lever under idag: Kan statsfunksjonane av idag reduserast til overmåte enkelt arbeid, jamført med dei gjennomsnittlege kvalifikasjonane hos det arbeidande folket i Noreg ? (NB. Naudsynte vitenskaplege kvalifikasjonar skulle etter Lenin haldast utanfor denne problemstillinga.)

Sjølvs har eg også kritiske merknader til Lenin. Han meiner til dømes at posttenesta under kapitalismen kan tene som modell for sosialistisk økonomisk organisasjon: "Det umiddelbare målet vårt er å organisera heile økonomien etter linene til posttenesta." (s.66) Her trur eg Lenin undervurderar verknadene av den oppsplitta spesialiseringa innafor kvar arbeidsoperasjon. I organisasjonslæra går slike modeller under nemninga "tayloristiske" eller "mekaniske". Eg trur slike modellar har eit spontant tildriv i retning av byråkrati og framandgjering. .

Vidare er Lenin svak på spørsmålet om arbeidsdelingane under sosialismen. Han tek for seg arbeidsdelinga mellom ånd og hånd, og den mellom administrasjon og produksjon. Men han utelet kjønnsarbeidsdelinga og delinga mellom by og land. Han seier ikkje uttrykkeleg at det må vera ei medveten politisk oppgåve i heile den sosialistiske fasen å bryta ned alle desse arbeidsdelingane. Dessutan tykkjer eg han knyttar desse oppgåvene for einsidig til utviklinga av produktivkreftene. På dette feltet var Mao mykje klårare.

I ettertid verkar det også som Lenin undervurdera klassekampen under sosialismen, når han skreiv at samskipnaden av det væpna folket var tilstrekkeleg for å undertrykkja utbyttarane. (s.111)

Dette er kanhende viktige, men likevel underordna merknader til eit verk som glitrar i høve til standpunkt, analyse og klårleik. Og eg vil hevda: Boka er meir aktuell i 1987 enn i 1917, avdi tilhøva no gjer vyane til Lenin heilt annleis realistiske.

Studia av "Staten og revolusjonen" i NKS er ei oppfølging av landsmøte-vedtaka om Strategisk plan. Under "Organisasjonsbygging", pkt.2.4: Grunnleggjande studie i marxismen-leninismen, er staten si rolle eit av fem strekpunkt. Vidare er dette ein start på sosialisme-diskusjonen, nemnd i pkt.2.5.3.

Studia skal gjennomførast i form av to obligatoriske lagsmøte denne hausten. Framlegg til debatt-spørsmål kjem seinare. Men du kan jo tjuvstarta med lesinga allerede no !

(Lenin: "Staten og revolusjonen", band 8 i Lenin-serien, forlaget Oktober, Oslo 1977.)

Nestleiar.

Stor konkurranse: Kven av figurane på
illustrasjonen er Møri Skårle?
Og kven er Erik Brøtland?

INTERN FRÅSEGN FRÅ SENTRALSTYRET I NKS

Kamerat Otto hadde framfor og på lândsmøtet opent lagt fram politisk kritikk av linjer som står i ulike delar av mlrørsla.

Under prosessen fram mot val av nytt sentralstyre, vart Otto trekt fram i landsmøteplenum, overlessa med spørsmål, og ikkje på noko vis gitt tid til å svara for seg.

Sentralstyret meiner at dette er ei uhaldbar handling av kameratar som reiser viktige politiske kritikkar, og vil gjera sitt til at framtidige landsmøte/ årsmøte ikkje taklar slike saker på denne ukameratslege og kritikkverdige måten.

Med dette vil sentralstyret gi Otto si uforbeholdne orsaking.

Sentralstyret ser dette vedtaket som ei oppfølging av den protokollmerknaden med om lag same innhaldet som størstedelen av landsmøtelyden skreiv under på.

Fråsegna vart samrøystes vedteke.

4.mai - ka farsken?

1. Slik 4. mai no fungerer er det verken ein god'reiskap for debattlystne medlemmar eller ein god informasjonsspreiingskanal for sentralstyret eller eit interessant blad å lese. Hovudfeila ved bladet er dels tekniske dels politiske. Det tekniske er knytta til elendig bladbunad og dårleg trykk. Det politiske er knytta til at den vesle debatten som er, er debattar som er retta inn mot problem i organisasjonen. Slik sett fungerer 4. mai ikkje som ei mobiliserande kraft i høve til øksterne oppgåver, og heller ikkje som eit blad som bringer analyser og diskusjonar kring viktige politiske diskusjonar. (T.d utviklinga innanfor hegare utdanning, reynslar frå solidaritetsarbeid, stoda i Nicaragua o.l.) 4. mai slik det no er, er altså slett ikkje det bladet organisasjonen treng. Dersom ikkje endringar skjer må vi for alvor diskutere om vi treng bladet.
2. Utgangspunktet for den vidare diskusjonen kring 4. mai må vera at NKS treng eit internt medlemsblad, men vi treng ikkje opphopingar av dårleg organisert trykksverte. Vidare treng vi eit organ for å føre diskusjonar i ,spreie informasjonar gjennom m.m. I tida framover trengst det såleis ei kraftig opptrapping av 4.mai arbeidet.
3. Følgjande må gjerast:
 - Monopolisering av 4. mai arbeidet sentralt må unngåast slik at bladet kan sjå ut som om det er meininga at medlemmane skal lese det.
 - Enkle bladbunadsreglar skal følgjast. Dette vil seie at sidene kan rammast inn, at linjeavstanden ikkje er for liten, at folk må skrive innlegga sine på ein maskin som svertar godt nok, at innlegg/innhald kan illustrerast o.s.b.
 - Prentinga av bladet må skje på ein slik måte at sidene blir tydelige-ikkje heil eller halvsvarte.
 - Tiltak for å bringe politikken i NKS laga inn i bladet. Vedtak som er eigna for det skal inn, folk som held innleiarar i lag, DS og sentralstyre skal bedast om å skrive dei om til artikkel/artiklar, folk som har særskilte oppgåver i frontar/utanfor NKS skal bedast særskilt om å oppsommere arbeidet sitt (dei problema dei står overfor, dei linjekampane dei tar del i o.s.b) Vidare må det takast særskilte tiltak for å få inn stoff knytta til dei områda som NKS prioriterer å studere.
 - Det må lagast tidsfristar for 4. mai som skal haldast anten bladet blir 8 eller 124 sider.Parola må vera: Gjer 4. mai til heile organisasjonen sitt blad gjennom å eliminere dei dårlege sidene som skil medlemmane frå bladet !!!

Tilleggspoeng: Plan for innhaldet i 4. mai framover. Samkjeriing med tema for obligatoriske lagsmøte, innhald på forbundsskolen, førebuingar til viktige landsmøte i interesseorganisasjonar. Nytt frå sentralstyret.

NB..Viktig at utgjøvingane ikkje bare blir meir regelmessige, men at dei blir fleire og!!!

VEDTATT AV SENTRALSTYRET

UNDERSØKELSE OM INTERNASJONALT ARBEID.

I forbindelse med undersøkelsen om internasjonalt arbeid utført av NKSere, ble det ikke framlagt bakgrunn eller forklaring av spørsmåletillinga. Dette er svært beklagelig, da forståelsen for undersøkinga kan bli minimal, og fordi medlemmene ikke uten videre vil forstå hva som rører seg i hodet på internasjonalt ansvarelig, eller hvordan denne undersøkinga kan bidra til fremme av et sterkt kommunistisk studentforbund.

Derfor:

1) Formålet med undersøkinga var å få kartlagt vår basis i internasjonalt arbeid, -både når det gjaldt bredden -og kvaliteten på kunnskapen og jobbinga vår sett utifra en kommunistisk synsvinkel.

Ved å kjenne bedre til ressursene våre på dette området, kan vi dermed nytte disse ressursene bedre, ved å bruke hvert enkelt medlem sine kunnskaper til fordel for hele organisasjonen.

Spørsmålene.

1) og 2) var av teknisk/statistisk art. Partistiden i HELE m-1 bevegelsen var mer interessant enn bare i NKS. En overføring av et parti/RU-medl. med mange år bak seg som organisert, vil dermed ikke bli registrert som en "ny" kader, ejl om overføringa skjedde nylig.

3) "Er du medlem i org."

Mange er medlemmer av organisasjoner uten å arbeide aktivt i dem. Det er et prioriteringsproblem for de fleste.

Årsaker til medlemskap kan være av rein solidarisk art, eller av spesielle interesser innenfor et felt. Felles for alla medlemmer, er at de som regel får tilgang, og leser mer om saken, enn ikke-medlemmer.

4) "Hvilke"

Rett åg slett for å få vite hvor våre medlemmer i all hovedsak er medlemmer.

5) "Arbeider du aktivt."

Egentlig kjerna i hele undersøkinga. Folk som aktivt jobber med spesielle saker, veit mye, og holder seg ofte svært ajour med hva som skjer. De ressursene disse kameratene dermed har, er det viktig at NKS utnytter i størst mulig grad.

6) "Hvilke org. -med hva."

-Har vi f.eks med oss en kvinneekspert fra Afghanistan-komiteen, -eller en som tar imot og organiserer nye studenter fra 3.verden her i Norge. Har vi medlemmer som kunne uttale seg om den siste utviklinga på Filippinene. Hvem kan lære oss mer om tema X, eller Y.

7) "Hvor mye tid. i forhold til IK/verving."

IK/verving er hovedprioritert for tida. Det er ikke internasjonalt arbeid. En som "legger ned sjela si" i internasjonalt arbeid, gjør at vi må vurdere dispensasjon fra hovedoppgava. -Hvis de ikke itillegg driver med IK-i "normale" mengder.

Desuten har disse kameratene kunnskap som må pres. En kan også trekke inn vurderinger for vervearbeidet i dette arbeidet -erlig hvis aktiviteten er lagt til lærstedet.

8) "Hvaeslags kvalifikasjoner....."
Her var det helbom...Trykkfeil.OBS.OBS.

"Hvaeslags kvalifikasjoner mener du at du har på det du har skrevet under pkt3-tre-3-tre-3-3-3..."-skulle det ha vært.
(Det sto 6)

Jeg tok som utgangspunkt at hvis en har spesielt peiling på et område, så er en gjerne medlem i dertil tilhørende organisasjon e.l.

Intenjonen var å få fra egenvurderinger på sine kvalifikasjoner på internasjonale områder. Hvis en mener at en har gode kunnskaper om Afghanistan - uten å være med i Afghanistankom. er det sjølsagt helt greit å sette opp det. Egenvurderingene er viktige med hensyn til hele ene politiske jobbing. Dessuten kan det vært o.k. å vite at et sommerleirseminar om Nord-Irland går i boks, da vi har eksperter i Trøndelag.

Så var det skjemaet. Et eks.: Du er med i i) Irlandekomiteen, ii) Pal.kom., og iii) SOS-rasisme, samt iv) Afgh.kom. Irlandespørsmålet ppptar mesteparten av tida di, du har vært der flere ganger og holder av og til lysbildeforedrag. Pal.Kom. jobba du aktivt i før. du har glidd litt ut av det mest intense arbeidet, men er temmelig bra informert om hva som til enhver tid skjer der. SOS-rasisme meldte du deg inn i på en demonstrasjon. Du følger godt med i hva som står i medlemsbladet, og har en helt klar mening om frasieme-debatten som har gått i Materialisten og medlemsbladet. Afgha.kom. er du medlem i, men jobber ikke der. Sant og så så blir det lite lesing i bladet også. Du er altså "solidaritetsmedlem", men vet knapt hva "sjuparti-alliansen" er for noe.

Skjemaet ville kanskje se sånn ut:

I	i) Irland-kom.				x
	ii) Pal.kom.				xx
	iii) SOS-ras.				xxx
	iv) Afgh.kom.			xx	
					1234

Dat er lov med halvgarderinger!

- 1) Altå et medlem, men ingen umiddelbar ressur. (Kanskje reinere.)
- 2) Endel kunnskap, men også endel hull. Kan likevel bi stå endel på dette område.
- 3) Bra kunnskap som kan nyttiggjøres, særlig i samarbeid med flere.
- 4) Mye kunnskap. Nok til å holde både interne og eksterne møter. Kan også fungere som en informant / uttaler til ledelsen iforb. med eksterne uttalelser.

Dette er et forsøk på å få igang et systematisk arbeid når det gjelder internasjonale spørsmål. Det er viktig at det ikke blir med denne undersøkinga. Bruk 4.mai til å komme med reaksjoner. Bruk 4.mai til å komme med nye ideer. Bruk 4.mai til å informere oss om hva du veit, som ikke vi veit, og som vi burde vite. BRUK 4.MAI.

Internasjonalt Ansvarlig, G. Er

HAR AKP SKIFTA LØP?

AV ANNE LISE

JAHN ARNE OLSEN HAR I SOMMAR SKRIVE EIN ARTIKKEL I KK KALT "KAN AKP SKIFTE LØP". DENNE ARTIKKELEN MA EIN TA ALVORLEG. NESTE ÅR ER DET TRULEG LANDSMØTE I PARTIET, OG MYKJE KAN TYDE PÅ AT DETTE ER EIN SLAGS "FØLER" FRÅ LEIANDE FOLK SI SIDE. SJELDEN KJEM DET DESSUTAN SÅ KLÅRE MELDINGAR OM SÅ AVGJERANDE ORGANISATORISK-POLITISKE SPØRSMÅL FRÅ DEN KANTEN.

DETTE ÅRET HAR AKP GITT UT EI NY STUDIESIRKEL-BOK. DÅ EG, SOM SIRKELLEIAR I NKS, LESTE GJENNOM HO, BLEI EG SKUFFA OG LITT REDD. KVA SLAGS BOK VAR DETTE Å HALDE SIRKEL KRING? EIN BURDE VERE SÅRS SKOLERT SJØLV FOR Å KUNNE FA TIL EIN SKIKKELEG DEBATT PÅ SIRKELEN.

DEN NYE BOKA ER EIT SLAGS OPPGJER MED DEN "GAMLE", SOM MANGE MEINTE VAR FOR TEORETISK. DEN NYE(KALT "BLI MED I AKP(M-L)) SKULLE BLI MEIR LETTFATTELEG OG TILGJENGELEG FOR FOLK SOM IKKJE HADDE NYTTA UNGDOMSTIDA SI TIL STUDIAR I KLASSIKARANE. HO SKULLE ÓG VERE MEIR FANCY I UTFORMINGA, FOR SLIK VIL FOLK HA DET NO. UTFORMINGA ER DA OGSÅ BLITT GREI NOK. HO ER SVART, ROSA OG GRØNN MED MANGE BILETE OG MINDRE TEKST I STØRRE TYPAR.

PROBLEMET ER INNHALDET ELLER MANGELN PÅ INNHOLD. NÅR EIN ARRANGERER SIRKEL, ER MÅLET Å VERVE FOLK TIL NKS. NKS ER EIN KOMMUNISTISK ORGANISASJON. TEORETISK SKOLERING OG FOSTRING ER NØDVENDEGE ELEMENT I ARBEIDET MED Å VINNE FOLK FOR M-L-M. FOLK SOM VIL BLI MED I NKS TAR SOM OFTAST STILLING TIL GRUNNLEGGANDE TEORETISKE SPØRSMÅL. DEI TAR EIT AVGJERANDE VAL, SOM VIL PREGE LIVA DEIRA FRAMOVER. DEI BLIR MED PÅ SIRKEL M.A. FOR Å FÅ DISKUTERE SLIKE POLITISKE SPØRSMÅL.

KVA HAR VI Å TILBY SIRKELDELTAKARANE VARE?

- 1/3 SIDE OM DEN HISTORISKE MATERIALISMEN
- EI LISTE OVER DEI 10 RIKASTE FOLKA I NOREG SAMT EIN
OVERSIKT OVER STORLEIKEN PÅ NORSKE GARDAR
- SÅRS LITE POLITISK ØKONOMI

DETTE VAR BERRE NOKRE FÅ DØME PÅ AT KVALITETEN PÅ DET MATERIALET SOM VI NYTTAR SOM HOVDGRUNNLAG FOR VERVINGA VAR PÅ SIRKLAR, ER VESENTLEG REDUSERT. DEN FØRRIGE BOKA VAR I ALLE HØVE MEIR GRUNDIG PÅ DESSE SPØRSMÅLA. SJØLV OM HO OG HADDE SINE MANGLAR OG FEIL. (BRUK DEN GAMLE LIKEVEL!)

KVA HAR SÅ DETTE MED JAHN ARNE OLSEN SIN ARTIKKEL Å GJERE? ETTER MITT SYN GANSKE MYKJE FORDI OLSEN ER EIN LEIAND PARTIFIGUR. ARTIKKELEN VAR EIT SIGNAL FRÅ TOPPSJIKTET I PARTIET. STUDIEBOKA ER ÒG EIT SIGNAL. BÅDE PEIKAR I SAME RETNING:

OLSEN: - TRYGGINGSPOLITIKKEN TIL AKP VERKAR MOT SIN HENSIKT. VI LEVER I 80-ÅRA - FOLK FORSTÅR IKKJE SLIKT.
- NO MÅ FOLK FORSTÅ AT DET ER PARLAMENTARISK ARBEID SOM ER TINGEN. HER MÅ VI SATSE KREFTENE. KVIFOR IKKJE TA I BRUK BORGARLEGE ORGANISASJONSPRINSIPP, SOM T.D. Å SPARKE LEIAREN ETTER EIN FADESE. (HER NEMNER OLSEN K. ERICSSON SOM DEN SOM BURDE SPARKAST, MEDAN DET VAR OLSEN SITT PARTI SOM STO FOR "MØKKA"-VALET I 1985)

BOKA: - DET ER PÅ TIDE AT VI REVURDERER DET TEORETISKE GRUNNLAGET VÅRT. VI KAN IKKJE VERVE FOLK PÅ STUDIAR I KLASSIKARANE. VI MÅ GJERE DET ENKELT FOR FOLK Å BLI MED I AKP. VI ER I EIN VANSKELEG SITUASJON OG TRENG EIT STORT TILSIG. DET ER NØDT TIL Å STYRE VERVEPOLITIKKEN VÅR.

DET ER MULEG EG VULGARISERER. MEN DETTE ER MI TOLKING AV INNHALDET I DEI TO SKRIFTA. EG LURER PÅ FØLGJANDE:

- ER IKKJE Lenger ML-RØRSLA EIN TRUGSEL MOT BORGARSKAPET? MEINER OLSEN OG ANDRE AT VILKARA FOR Å PRAKTISERE EIN STRAM TRYGGINGSPOLITIKK IKKJE Lenger ER TIL STADES. ELLER HAR TRYGGINGSLINJA HEILE TIDA VORE FEIL?
- KVA ER DET VI VERVAR IIL HAR VORE DISKUTERT I NKS I EI TID. MEN KVA ER DET VI VERVAR PÅ? ER SLIKE SPØRSMÅL SOM SV TYKJER ER VIKTIGE(LØNA TIL DIREKTØREN T.D.) BLITT SÅ VIKTIGE AT POLITISK ØKONOMI MÅ VIKE Plassen FOR DEI I BOKA?
- KVA KALLER VI EIT PARTI SOM BERRE DRIV PARLAMENTARISK ARBEID OG GRUNNGIR DET MED AT DET ER DER EIN FÅR GJORT NOKO?

HALLOOOO KALLE , KAN DU HØYRE MEG ???

Her kjem det eit lite hjartesukk frå ein av dei mange (?) lesarane av 4. mai nr 3/87.

Eg starta ed friskt mot,og gikk laus på innlegget til Kalle. Eg måtte bryte av mange gongar,men eg kom meg igjennom.(;)Kjære Kalle. Eg trur du har gått deg vill langt inne i skogen. Det kan vera at du kom med viktige og bra poeng i det du skreiv,men dei forsvann i så fall i alle orda du brukte.. Dessutan hang eg meg opp i alle dei opplysningane du kom med ,som eg ærleg talt trudde hørte heime i sentralstyret-og berre der. (Du er jo med i sentralstyret sjølv, og kan retta på meg dersom eg tar feil.)

Nok om det. Eg orkar ikkje å gå igjennom innlegget ditt punkt for punkt Dessutan er ikkje medkameratar i NKS tent med den typen 20 siders einetale. Inntrykket mitt er at du uttrykker ein personleg frustrasjon, i stadenfor å komma med eit politisk debattinnlegg. Du har kanskje gode grunnar til å vera frustrert (eg har høyrte om eit heller hardt landsmøte;vi er i mindretal i Noreg førebels alle saman,og du er kanskje i mindretal på mange av dei politiske syna dine i NKS)

Eg er og frustrert innimellom,men prøver å skille mine personlege frustrasjonar som kan drive gøtse ut av folk frå nødvendige politiske diskusjonar og kampar. Det er nødvendig å ha ein kameratsleg stil for å ikkje slå ut folk.

Kom deg ut av skogen Kalle, og bli med på å bygge eit stort og bra NKS. I motsetnad til deg,trur eg at sjansane til å få til det er større enn på lenge. Først og fremst på grunn av studentaksjonane... La oss diskutera og gi kvarandre og leiinga kameratsleg kritikk (både positiv og negativ) i 4. mai,men la frustrasjonane få utløp andre stader. Åndeleg søppelet bygger oss ikkje opp -det bryt oss ned. Det er vel ikkje det du vil Kalle?

Av Line
Oslo

ANTON: ML RØRSLA IDAG...

Nokre medlem i NKS er av den meininga at medan det rår krisetider i -nks, er -AKP i framgang. Ei slik oppfatning kan vi mellom anna lese i Kalle sitt enorme innlegg i forrige nummer. Ei slik oppfatning må skuldast ein for dårleg kjennskap til AKP, og at NKS i for lita grad diskuterer utviklinga i heile ml-rørsla i Noreg og viktige politiske spørsmål utanom interessekamp.

Eg vil påstå at det rår ei krise i heile ml-bevegelsen, kor krisa i AKP er den viktigaste faktoren overordna ungdomsorganisasjonane. Vidare er krisa i partiet og den viktigaste årsaken til krisa i dei andre ml-organisasjonane. Krisa i partiet er politisk og organisatorisk. Eg vil grunngje synet mitt med døma under.

1. For eit kommunistisk parti som skal vinna folk for sosialismen, er det særst viktig å ha eit avklåra syn på kva sosialisme er. AKP sitt offisielle standpunkt til Kina idag er at det er eit sosialistisk land. Eg og mange andre meiner at Kina er kapitalistisk. I AKP er det stor usemje om dette. Mellom 1/4 og 1/5 av jorda sin befolkning bur i Kina. Ein diskusjon om Kina burde vært og må prioriterast høgare, og partiet er nøydd å ta klar stilling etter diskusjonen.
2. Partiet har lagt seg på ein altfor defensiv haldning i spørsmålet om væpna revolusjon og partiet si rolle i eit sosialistisk samfunn, og formidler illusjonar om sosialismen. Døme på dette er:
 - Syn som "væpna revolusjon er ei defensiv handling frå folket avdi borgarskapet angrip dei med valdsapparatet," Ei slik line vil hindre folkevæpning og offensive handlingar av arbeidarklassen mot borgarstyret. Ein væpna revolusjon må vera ei offensiv handling for å styrte det borgarlege diktaturet og innføre proletariatet sitt diktatur. Å hevde at at væpna revolusjon må vere ei defensiv handling er ei opportunistisk linje.
 - I RV sitt program slår ein fast at det skal vere eit fleirpartisystem under sosialismen. Dette kan berre tolkast som ein skepsis til kommunistpartiet, som blir propagandert ved å stadfeste parlamentarisme under sosialismen.
 - RV går vidare inn for domstolar uavhengig av staten og partiet under sosialismen. Kva slags domstolar er dette ?
3. I arbeidet med "Fri og uavhengig fagbevegelse" går partiet prinsippielt imot eit samkvem mellom eit parti og fagrørsla, og ikkje imot arbeiderpartiet avdi det er eit borgarleg parti !" Eg vonar at fagrørsla vil ha samkvem med kommunistpartiet i eit sosialistisk samfunn. Korleis skal elles partiet vera arbeidarklassen si fortropp ? PARTIET SI LINE I "FUF" bygger ikkje opp ein skepsis berre til DNA, men til samarbeid med parti overhode.

4. I partiet blir altfor mange linjespørsmål avgjorte i frontane, av dei parti medlemmane som jobber der. Dette har og prega NKS, men ikkje i så stor grad i det siste. Ein slik praksis undergrev demokratiet i partiet, i og med at medlemmane ikkje er med på å diskutere eller vedta viktige linjespørsmål. Ein slik praksis kan og føre til feile linjer i frontarbeidet. Dømer:
- RV står for ei sosialdemokratisk linje i skattespørsmålet. Dei fremjer forslag om rentetak og høgare skatt "for dei med høge renteutgifter" samstundes som dei krev at dette ikkje må ramme dei med høge bolig- og studielån. Slike krav gjer inntrykk av at staten berre er eit forvaltningsorgan og fordelingsapparat, som treng inntektene for å byggje sjukehus, skolar m.m. Dersom RV sitt program hadde blitt innført i dag, ville det vore avdi det ramma vanlege folk, ikkje avdi det ramma borgarskapet. RV har lagt seg på sosialdemokratane sine premisser i skattedebatten i staden for å reise spørsmålet om kven som skal rå over meirverdien som blir skapt.
 - RV gjorde eit linjeskifte i spørsmålet om Nord-Noregbanen utan at partiet hadde diskutert det på førehand. (Eg seier ikkje at linjeskiftet var gale)
 - På Afghanistankomiteen sitt landsmøte vart det skifta linje i spørsmålet om kor sentralt våpenstøtte til Afghanistan er. Dette vart heller ikkje diskutert i partiet på førehand.
5. Partimedlemmer som arbeider med fagleg politikk står utad med ulike linjer i kamen om arbeidsplassar og lønnskrav. Eit grovt døme er overtakinga av BMV med Kjell Høybråten, som den gangen var ein sentral AKP- medlem i spissen.
6. Av fleire partimedlemmer har eg fått inntrykk at passive medlemmer og lag som ikkje fungerer er eit enda større problem i partiet enn i NKS. Eg veit og at utmeldingsfrekvensen er høg, særleg blant dei nye medlemmane i partiet. Medlemstalet er synkande.
7. Ungdomsarbeidet er særleg viktig om partiet skal overleve, og ikkje berre ende opp med eit pensjonistopprør i 2013. Dette arbeidet blir forsømt. I staden for å styrke og støtte ungdomsorganisasjonene "stel" dei ressurspersonar i NKS og brukar dei til parti-oppgåver, og held fram rekrutterte studentar so "ikkje er interesserte i astudentpolitikk" som eksempler på nyverva folk.

8. Sikkerhetsarbeidet er meir og meir forsømt. Særleg er praksisen i Klassekampen og på partikontoret i Oslo grov. Her er det både utstrakt bruk av telefon og namn. Partiet, NKS og RU sine interne spørsmål blir diskutert, og med uorganiserte tilstades. Slik praksis er ikkje berre sikkerhetsmessig ein risk, men og udemokratisk og fraksjonistisk. Konkrete døme kan skaffast, men eg meiner det er viktigare med ei innskjerping enn ei uthenging.

Sjølvsagt finst det og dømer på positive hendingar og framgang. T.d. er det ikkje tvil om at det har vore framgang i det kvinnepolitiske arbeidet. Men hovedsida er krise og tilbakegang i partiet. Eg vonar dette innlegget kan bidra til ein

debatt om desse forholdsda i ml-rørsla i Noreg. Eg vonar og at Kalle tar stilling til mi påstand om at det ikkje er slik at krisa er i NKS, medan partiet er i framgang, men at det er ein klar samanheng. I staden for å svartmale støda, slik du gjer, må vi gå inn på konkrete dømer, og analysere ut frå dei, ikkje prøve å få terrenget til å passe det kartet vi har laga oss på forhand.

**OPERA! - STUDENTI
UNITI SI VINCE**

Årsmøtet i Oslo NKS

ÅRSMØTET I OSLO ER OVER - HALD FRAM MED DEBATTANE !

Årsmøtet i Oslo NKS gjekk av stabelen i slutten av vårsemestret. Det var to saker til handsaming: Årsmeldinga og dei revolusjonære intellektuelle si rolle. Debatten gjekk høgt, ikkje minst takka vere den "skruen" Kalle ga debatten i førre nummer av 4.mai.

Vi trykker samtlege vedtak frå årsmøtet her i 4.mai, slik at folk kan demme om dem sjølve. For 4 av dei som kom i mindretal, var desse vedtaka utslagsgjevande for at dei melde seg ut av NKS. Medlemmane kan jamnføre utmeldingsskrivet med årsmøtevedtaka, og på det viset teste påstandane til dei utmelde.

Vi trykker også eit av dei nedstemte framlegga frå årsmøtet. Dette framlegget gir klårt uttrykk for den eine sida i debatten rundt årsmøtet. Slik sett tener det til å drive fram debatten i laga og her i 4.mai.

Debatten under vignetten "dei intellektuelle si rolle" er viktig av fleire grunnar. Den går på studentrolla av idag: Kan vi jamnstelle oss med forskarar, kunstnarar osv ? Den går på tilhøvet mellom arbeidarklassen og dei intellektuelle: Skal dei intellektuelle underordne seg leiinga til arbeidarklassen eller ikkje? Skal einheitsfronten vere på arbeidarklassen sine premisser ?

Debatten går vidare på fagkritikken sin plass i arbeidet til NKS som organisasjon, og på tilhøvet mellom oss å utvikla politikk for dagskampen og studiet av den revolusjonære teorien. Debatten går også på tileigning av kunnskap og praksis-kriteriet: Kva er den viktigaste kilden til viten om søyndomen ?

Vi vonar at mange hiver seg over skrivemaskinen for å ytra seg både i denne debatten og debatten om NKS sin organisasjonsmodell i dei neste nummera av 4.mai.

OSLO-ANSVARLEG.

VEDTAK FRÅ ÅRSMØTET I OSLO NKS.

Følgjande 7 punkt vart vedteke med omsyn til årsmølinga for Oslo NKS:

1. Årsmøtet mener at det i den nåværende situasjonen er viktig å
 - a) holde seg til kjennsgjerningene mht. NKS sin praksis, organisasjonsutvikling og politikk, og mht. de argumentene som blir framført i linjekampene. Hverken skjønning eller svartmaling tjener oppgava med å styrke forbundet. I dagens situasjon representerer svartmalinga den største faren på dette området.
 - b) holde fast ved ønsket om et mer enhetlig og slagkraftig studentforbund når man deltar i de interne kampene i NKS.
2. Landsmøtet er NKS sitt høgeste organ. Vedtaka fra landsmøtet og den landsmøtevalgte ledelsen må nødvendigvis ligge til grunn for arbeidet med å styrke Oslo NKS i den kommende perioden. Samtidig er det viktig å komme vidare på diskusjonene om NKS sine særegne oppgaver, de intellektuelles rolle i klassekampen og innholdet i organisasjonsmodellen. En fastlåsing av argumentasjonen fra landsmøtebevegelsen vil hindre den nødvendige videreutviklinga av NKS.
3. NKS har i all hovedsak utført et bra arbeid i forbindelse med studentopprøret i Oslo. Vi har bidratt med politiske linjer for hvordan kampen skulle føres og hvilken plattform aksjonen skulle stå på, samtidig som vi har bidratt med analyser av statens strategi for høgere utdanning og perspektivet for kampen.

Gjennom dette arbeidet har vi klart å spille en ledende rolle i Oslo-opprøret. Det er imidlertid en stor mangel at NKS i alt for liten grad har stått fram med en offensiv ekstern markering som organisasjon. Dette har i det alt vesentlige blitt overlatt til enkeltpersoner. Det er også en viktig svakhet at vi har kommet kort med å trekke inn kvinneperspektivet i Universitetskampen.

4. NKS har klart å vinne tillit i studentmassen ved UiO, og står som eneste organiserte element i spissen for opprøret i Oslo så langt. Dette innebærer at vi idag har et større omland enn på mange år, og vervepotensialet er betydelig.

Dette potensialet står imidlertid i skarp kontrast til det reelle ververesultatet så langt. Det må være en hovedoppgave for Oslo NKS å rette på dette misforholdet fra høsten.

5. Årsmøtet vil peke på en betydelig oppløsningstendens i Oslo NKS, som bl.a. kommer til uttrykk ved at 50% av laga har hatt problemer med å avholde lagsmøter over en to måneders periode. I de fleste laga er det medlemmer som går og hangler uten å bli mobilisert til lagets praksis. Enkelte av aktivistene er demoralisert og i ferd med å gå lei.

Dette innebærer ikke at mulighetene for å bygge NKS ikke er tilstede, men at en analyse av de ytre forholda og særegne betingelsene er nødvendig. Uten konkrete svar på de studentpolitiske utfordringene som eksisterer idag, er dette umulig.

NKS har ingen berettigelse bare som en motor for dagskampen blant studentene. Vi har som særegen oppgave å tilføre kommunistisk bevissthet til den framskredne tredelen. Grunnskolering i revolusjonær teori er ei forutsetning både for å klare denne oppgava, og for å se betydninga av å bygge en kommunistisk organisasjon blant studentene.

Det store arbeidet som mange medlemmer har nedlagt i Universitetsaksjonen har gått utover lagsaktiviteten på vårt største lærested, og dette er en viktig grunn til at oppløsningstendensen har slått sterkest ut her.

6. Ledelsen i NKS må sørge for at linjekampene kommer ut til hele organisasjonen og blir alle medlemmenes eieendom. Det viktigste i denne forbindelse er å styrke

lagsledelsene og sette dem i stand til å videreføre debattene som føres i ledelsen, på LK, konferanser og i fraksjoner. Derneft er det viktig å bruke 4.mai i mye større utstrekning enn idag for å gjøre argumentasjonen kjent i hele organisasjonen.

7. Årsmøtet vil streke opp følgende tiltak for å komme ut av den alvorlige situasjonen som forbundet befinner seg i:

- 7a) Det er nødvendig å definere det som vi står samla om, for å kunne propagandere dette offensivt og i masseomfang i tilknytning til ei vervekampanje i neste periode. En slik felles plattform utgjøres idag bl.a. av
- kamplinja innafor interessekampen, med vår analyse av statens strategi for utdanninga, klasse- og kjønnsperspektivet i IK, statens uforsonlige motsetningsforhold til studentene osv.
 - våre faglige og kvinnepolitiske linjer mot borgerskapets omstillingspolitikk og union busting, for en fri og uavhengig fagbevegelse, for 6 timers dagen, retten til arbeid for kvinner, mot porno og prostitusjon, forsvar av abortlova osv.
 - internasjonalismen, kampen mot norsk imperialism og statlig rasisme, for frigjøringskampene mot supermakten, mot supermaktenes krigsforberedelser, for et sterkt, uavhengig nasjonalt forsvar, for den nasjonale sjølråderetten osv.
- 7b) I tillegg til den felles praksisen gjennom ei slik vervekampanje, må vi søke å oppnå en felles praksis knytta til statsbudsjettaksjonene. Grunnlaget for å trekke med studenter, elever og ansatte fra de fleste skoleslag er bedre enn på mange år.

I dette arbeidet må vi trekke lærdommer av Universitetsaksjonene. Kravene må knyttes til ressursgrunnlaget for de statlige utdanningsinstitusjonene, mot privatiseringa, for kraftige forbedringer av studiefinansiering og velferdstiltak, og for retten til utdanning uansett kjønn og klassebakgrunn.

Samtidig som vi fremmer politikk og linjer for enhetsfronten, må vi presentere analyser av hvorfor nedskjæringene kommer, og perspektivet for kampene som føres.

- 7c) Vi må planmessig jobbe videre med de motsigelsene som rir organisasjonen, for å hindre at NKS oppløses. Dels gjelder det diskusjonene om innholdet i organisasjonsmodellen vår, og diskusjonen om NKS og de revolusjonære intellektuelles rolle i klassekampen.

Men det gjelder også diskusjoner knytta til den ideologiske krisa for ML-bevegelsen på 80-tallet. Vi må stille de grunnleggende spørsmåla om igjen: Hva er innholdet i vårt sosialismebegrep? Gjelder Lenins og Maos teorier for klasseanalyse, organisasjon, arbeidsdelinger osv. den dag idag?

Slike spørsmål må stilles både for vår egen del, slik at vi får det klarere for oss hvilke mål vi slåss for, og med tanke på å overbevise studenter i omlandet vårt.

En planmessig gjennomgang av de mest grunnleggende spørsmåla i marxismen-leninismen må knyttes til felles litteraturstudier, slik at vi har noe felles å ta utgangspunkt i, som alle medlemmene kan forholde seg til i debattene.

- 7d) I kampen mot oppløsningstendensene er laga nøkkelledet. Ledelsen må prioritere å få disse til å fungere igjen fra høsten av. Vi må satse på å utvikle lag som diskuterer politikk og praksis for sine områder, som utviser initiativ og fatter vedtak, som fungerer som kjempende kollektiv ved å trekke på alle ressursene i laget.

Laga må være arnestedet for de debattene som føres i organisasjonen, og laga må være hovedarenaen for de grunnstudiene som er planlagt.

Lagsmøtene er små slag som krever særegen omtanke og forberedelser. De må inngå i en plan, der alle medlemmene har vært med på å legge premissene, slik at de føler seg forpliktet av den endelige planen. Bare en frivillig og bevisst lagssentralisme kan være en sterk nok sentralisme til å gjenreise laga som grunnfjellet i NKS."

Følgjande vart vedteke med omsyn til konklusjonen i årsmeldinga:

"Beretninga viser bare en teknisk analyse av problemene. Et hovedproblem i NKS idag er mangel på politisk debatt. Denne debatten har ledelsen ikke drevet fram. Dette er ledelsens ansvar. "

Med omsyn til NKS si særlege rolle , oppgåvene til dei revolusjonære intellektuelle og tilhøvet til arbeidar-klassen vart følgjande vedteke:

1. OM IDEOLOGISK KAMP OG NKS SINE OPPGÅVER I HØVE TIL DETTE.

Arbeidarar og studentar reiser seg spontant til kamp for rettane sine. Men desse kampane fører oss ikkje nærare det sosialistiske samfunnet om dei ikkje gjer arbeidarar og studentar medvitne om den uløyslege motseiinga mellom interessane deira og det kapitalistiske samfunnet. Difor er ideologisk kamp naudsynt og avgjerande. Utan ideologisk kamp når vi aldri sosialismen.

Avsløringar av det kapitalistiske samfunnet si undertrykking og sydelegging, kamp mot dei rådande borgarlege og sosialdemokratiske førestellingane og teoretisk bevisstgjerjing om arbeidarklassen sine historiske oppgåver, er difor hovudoppgåver for eit kommunistisk parti. Eit kommunistisk parti skal utgjere leiinga i klassekampen og gjennomsyre denne med kommunistisk medvit.

Mellom anna fordi ideologisk kamp er avgjerande for kampen for sosialisme, er det viktig å vinne dei intellektuelle som medspelarar i arbeidet for sosialismen. Dei intellektuelle er viktige allierte for arbeidarklassen. Men dei intellektuelle er ikkje ei einsarta gruppe, og dei finst i alle klassar. Difor er dei intellektuelle ein vaklande alliert til arbeidarklassen, og dei vil ikkje vere den drivande krafta i den revolusjonære kampen.

Dei intellektuelle blir ei viktig kraft i kampen mot det kapitalistiske undertrykkingssystemet først når dei har teke klårt stilling for arbeidarklassen og deira kamp, og

når dei nyttar kunnskapen sin for å styrke dei kampane alle undertrykte fører, og når dei går inn i kampen der den står, der og då. Dei intellektuelle er heller ikkje åleine om å drive med teoretisk arbeid og skal ikkje vere dei einaste som fører den kommunistiske rørsle sin ideologiske kamp. Arbeidarklassen sjølv må tileigne seg kunnskap og teori og nytte dette i kampen sin mot undertrykkinga og utbyttinga.

KVA MÅ DETTE KONKRET TYDE FOR NKS ?

NKS si særlege oppgåve er å jobbe blant studentar. Studentane er ei gruppe menneske med mange felles trekk og interessar. Eit av desse trekka er at dei er intellektuelle. Dei fleste studentane tilhøyrrer småborgarskapet. Mange av dei vil ha objektiv interesse av sosialismen. Studentane slit med dårleg økonomi og vanskelege studietilhøve. Deira kamp mot staten sin strategi for høgare utdanning er rettvis og naudsynt. Vår rolle som kommunistisk studentforbund må knyttast til desse tilhøva.

For å få oppslutning om kampen for sosialismen, må NKS ta del i dei kampane som står blant studentane. Idag dreier studentkampen seg om sjølv eksistensen av ei relativt fri, langvarig og grundig utdanning. Til sjuande og sist er dette ein kamp om retten til kunnskap for heile folket. Difor er det NKS si oppgåve å gå inn i og drive desse kampane for både å oppnå tillit som truverdige aktivistar og for å heve kampen om reformer opp på eit politisk og deretter eit ideologisk nivå. Dette inneber at NKS må syne studentane at dei har objektiv interesse av sosialismen og difor må alliere seg med arbeidarklassen.

Som AKP(m-l) sitt studentforbund har vi òg til oppgåve å verve og fostre nye kommunistar, som seinere vil gå inn i partiet.

Som kommunistiske intellektuelle er det ei viktig oppgåve for oss å nytte den kunnskapen vi har i arbeidarklassen si teneste. Vi må anvende kunnskapen vår der kor arbeidar-

klassen sin kamp pågår. Dette inneber at vi må avsløre konkret dei skammelege krenkingane og dei falske førestillingane som borgarskapet nyttar for å halde folk nede.

KAMPEN OM INNHALDET I FAGET.

NKS er organisert på ei rekke ulike lærestader. Kampen om innhaldet i dei einskilte faga er difor nøydd å formast ut lokalt. For at laga skal kunne drive slikt arbeid, må dei sentrale planane gje rom for at laga driv slik kamp.

For at det fagkritiske arbeidet skal nå utover dei einskilte laga, må det oppsummerast og bringast ut til resten av organisasjonen. Oppsummeringa må skje av laga/faggruppene, medan det er leiinga sitt ansvar å koordinere og sørge for at det kjem til debatt i organisasjonen.

Ein viktig del av det fagkritiske arbeidet bør vera å reisa debatt om yrkesrolla vår som ferdig utdanna lærar, sjukepleiar, sosionom, advokat, lege osv.

Mange NKS-arar bruker mykje tid på å skrive hovudfagsoppgåver og andre oppgåver. Dette er ein ressurs som NKS og resten av ML-rørsla må nytte mykje meir, gjennom å diskutera på kva område dei best kan tena klassekampen.

Årsmøtet i Oslo meiner at kampen om det faglege innhaldet er ein del av den teoretiske kampen me som kommunistar må føre, men vil samstundes presisera at denne kampen ikkje må snevrast inn til berre å dreie seg om saker i tilknytning til universitets- og skulemiljøet. Skulering i grunnleggjande marxistisk teori vil i denne samanhengen måtte bli ei viktig oppgåve for å sikre ein "kommunistisk ståstad" for fagkritikken.

OM ARBEIDET MED Å UTVIKLA EINSKAPEN MELLOM STUDENTAR OG ARBEIDARAR.

I arbeidet med å utvikla einskapen mellom studentane og arbeidarklassen, er det viktigaste for NKS å reise klasseperspektivet innafor interessekampen. Det inneber å slåss

for retten til høgare utdanning, uansett kjønn og klassebakgrunn.

Studentane har objektiv interesse av sosialismen, og det er difor ei strategisk oppgåve å utvikla kamppelleskapet mellom studentane og arbeidarklassen på ei klassekamp-line. Det inneber å søke støtte frå fagorganiserte til den interessekampen som studentane fører, å mobilisere studentane til å støtta dei kampane som arbeidarklassen fører, samt å føre felles kampar som i "Aksjon Ytrings-frihet" og i klassekamparrangementene 1.mai.

For NKS er det å reise klasseperspektivet i interesse-kampen og å utvikla kamppelleskapet mellom studentar og arbeidarar overordna kampen om innhaldet i faga.⁴

Dette vart altså vedteke av årsmøtet. Følgjande framlegg frå no utmeldte Erik Bratland vart nedstemt å leggje til grunn under dette punktet:

- "1. Studentene tilhører som gruppe det intellektuelle skiktet i samfunnet. Dette fordi de bruker mesteparten av sin tid på å tilegne seg fag og teori. Dette er den ene særegne sida ved studentene som gruppe. Den andre er deres krav på undervisning, velferd og studiefinansiering.
2. De intellektuelle på de høyere lærestedene, universitetene og forskningsinstitusjonene er idag hovedprodusent av den ideologi som muliggjør opprettholdelsen av borger-skapets klasse-makt og at utbyttinga av folket kan fort-sette.
3. Fordi kampen om å bryte igjennom denne overbygninga er et avgjørende vilkår for at arbeiderklassens kamp skal ha framgang, blir dette en hovedoppgave for de progressive intellektuelle.
4. Å framstille sann kunnskap og vitenskap og å stille disse i arbeiderklassens tjeneste, er de progressive in-tellektuelles viktigste bidrag til arbeiderklassen og kampen for sosialisme. For sjøl om marxismen legger vekt på praksis, er det først og fremst indirekte kunnskap

som er den viktigste kilde til innsikt i virkeligheten.

5. De anti-intellektualistiske trekk som har dominert NKS i flere år, er et viktig hinder for at de organiserte revolusjonære studentene kan ta de særegne oppgavene alvorlig og vinne innflytelse og oppslutning blant studentene.

6. Fordi intellektuelt arbeid i forbindelse med vitenskap, fagkritikk, utvikling av analyser og politikk er tidkrevende, må dette gis den nødvendige prioritering i NKS. Dette må bety en radikal endring av studentforbundets profil og virksomhet fra økonomisk kamp til fagkritikk og teoretisk og ideologisk kamp. NKS må stå på to bein.

7. Uten at NKS forholder seg til studentene som intellektuelle, vil NKS svikte oppgaven til de progressive intellektuelle, med den konsekvens at studentkampens økonomiske karakter styrkes, samtidig som det vil være et bidrag til at arbeiderklassen på ny lider et historisk nederlag."

Dette vart altså ikkje vedteke.

NB: EIT VEDTAK OM UNIVERSITETSSJÅVINISME
OG EIT OM "HVA MÅ GJØRES" (HMG)
KJEM I NESTE NUMMER !!

UTMELDINGAR I OSLO.....

UTMELDING AV NKS SOMMEREN 1987

Når dette skrives er Årsmøte i OSLO NKS forlengst avvikiert. Årsmøte gjorde det klart at NKS vil fortsette utvikliga fra Å være en en politisk organisasjon av revolusjonære studenter til en fagforening med sin fremste oppgave Å drive en økonomisk fosvarskamp.

I ettertid mA det konstateres at denne utvikling er det logiske resultat av de tendenser som det fantes kiser til allerede på slutten av 70-tallet.

Det kvalitativt nye ved situasjonen i NKS er den ledelse og den politikk eller moralske opprustning (kjent som kampen mot liberalismen) som ble resultatet av landsmøte ved Årets begynnelse.

For selv om 70-tallet stilte få krav til analyse og politikk (NKS rekruterte jo) har 80-tallet vendt opp ned på dette forholdet.

Dette 80-tallets krav, som kunne blitt en spore for NKS til Å forholde seg til virkeligheten, blir av ledelsen betraktet med en inkvestitorisk skepsis.

Det er riktig at ledelsen handler med en viss formell rett, tross alt representerer dette kravet en trussel mot egen linje og strategi. Men sett i lys av den aksellerende oppløsninga av NKS og at den pågående krise i det nåværende samfunnsystem tvinger fram virkelige bevegelser, forvandles ledelsens rett til en tragikomisk trosakt.

Samlinga om noen utvalgte "kommunistiske prinsipper", anti-intellektualismen og den praktiske bortdefineringa av det særegne ved studentene, kunnskapsforakten og behandlinga av motsigelser, taler sitt tydlige språk om en ledelse av dogmatikere og idealister.

På bakgrunn av disse kort framstilte forhold, som etter vårt syn opphever berettigelsen av NKS som revolusjonær organisasjon, vil vi på samme måte som ledelsen i praksis, gjennom den vedtatte "strategiske plan" har tatt konsekvensen av dette ("redskap for arbeiderklassen"), bringe vår praksis i overenstemmelse med denne bevissthet og ta skrittet ut av NKS.

TOVE LI
HANNE T
ERIK BR
SIRI BA

-28-

VEDLEGG TIL UTMELDINGS- BREVET.

Oslo 28. 7. -87

Kjetil!

Vi ønsker at dette utmeldingskrivet blir trykket i første nummer av 4 mai. Hvis dette er umulig vil det bli offentliggjort i Klassekampen. Mer skulle det ikke være å si....

Erik.

DEBUT D'UNE
LUTTE
PROLONGÉE

Etter innlegget til Kalle og den siste tids utmeldinger i Oslo, synes jeg det er nødvendig at jeg, som leder, sier noe om hvordan jeg vurderer situasjonen i NKS. Naturlig nok kan jeg ikke ta opp alle spørsmål i hele sin bredde, men vil konsentrere meg om å kort gjøre rede for mine synspunkt på sentrale problemstillinger for NKS.

Mari Sk

I lengere tid har det rast linjekamper i NKS, kamper som har vært sentrert i Oslo organisasjonen. Ikke minst i sentralstyrets arbeidsutvalg har motsetningene stått skarpt. Linjekampene berører sentrale spørsmål for NKS. Spørsmålet om hva slags organisasjon NKS skal være blir besvart forskjellig av de forskjellige deltagerne. Debatten om dette kommer til og fortsette, sjøl om noen av de fremste eksponentene for den linja som led nederlag både på landsmøtet og på årsmøtet i Oslo nå har trukket seg til-bake og melder seg ut av NKS.

Det noe oppstyrlta utmeldingsbrev melder fire utmeldte standpunkt som vi har hørt før i debatten, nemlig at hovedproblemet i NKS er at vi mangler en politikk og analyse i samsvar med virkeligheten. Etter å ha lidd nederlag på Oslo årsmøte, trekker taperne seg frustrerte tilbake, -men passivitet er i hvertfall ikke måten å løse NKS og m-l bevegelsens problemer på!

Jeg vil i det følgende kort forsøke å redgjøre for mine synspunkt på: 1) Hva er vår viktigste oppgave som organisasjon? 2) Hva berettiger et kommunistisk studentforbund? 3) Hvor dypt stikker NKS' problemer? 4) Planene framover.

1) Jeg mener at vår viktigste oppgave i dag må være å utvikle nivået på de politiske kampene, sloss for at folk tar et riktig klassestandpunkt for å så verve og fostre kommunister. Det er etter min mening helt nødvendig med et kommunistisk parti for at det skal skje en sosialistisk revolusjon. Ingen revolusjonær bevegelse uten revolusjonær teori, -og vi skal være budbringere av denne teorien

I dette perspektivet blir det helt sjølsagt at det viktigste aspektet ved NKS er at vi er kommunister, -ikke at vi er intellektuelle. Dette er et synspunkt det stod strid om på landsmøtet. Når vi skal analysere oss sjøl, omverdenen og vårt politiske arbeid, for å så legge videre planer, er det at vi er kommunister utgangspunktet. Hvis ikke arbeidet vårt blir satt inn i et kommunistisk perspektiv og helhet, er vi heller ingen kommunistisk organisasjon.

2) Nå er vi imidlertid en organisasjon som jobber blant og organiserer studenter. Det er i første rekke studenter som er vår målgruppe, og dette må naturligvis påvirke våre prioriteringer og vår politikk. (Noe det da også i høy grad gjør.)

Jeg er blitt stilt spørsmålet om hva som legitimerer NKS' eksistens om en sier at vår viktigste oppgave er å verve og fostre kommunister. Et eget studentforbund er så absolutt berettiget. Det knytter seg en rekke særegenheter til det å være student:

- a) For det første så utgjør universitetene og høyskolene noen av landets største arbeidsplasser (sjøl om den elendige studiefinansieringa trekker folk ut i deltidsjobbing), altså mange folk på ett sted.
- b) For det andre så er det sann at studenter sysler med teori og er på søken etter kunnskap. I en slik situasjon kan det være lettere å vinne oppslutninger om våre teorier.
- c) Aller viktigst er det at studenter som gruppe blir undertrykt av borgerskapet og har objektive interesser av et samfunn som ikke er basert på utbytting og undertrykking. Når studenter fører en kamp for rett til utdanning for alle, er dette en kamp som også er i arbeiderklassens interesse.

Disse tingene gir et fundament for å bygge solidaritet mellom studenter og arbeidere

For å utnytte det revolusjonære potensiale, blant studentene så trenger vi en egen studentorganisasjon i m-l bevegelsen, -en organisasjon som som kan planlegge og organisere det politiske arbeidet og som kan verve og fostre kommunister blant studentene.

Men disse gode grunnene for å ha et eget kommunistisk studentforbund forteller ikke hele sannheten om studentene og deres (vår) klassetilhørighet. Jeg vil oppfordre folk til å lese referatene fra årsmøtet i Oslo hvor motsigelsene i debatten om "de intellektuelles rolle" trer klart fram. Personlig så syns jeg at de vedtakene som ble fatta om dette er gode.

3) Et typisk kjennetegn for landsmøtebevegelser er organisasjonens jakt etter "hovedproblemet". DET er vanskelig, men svært viktig å kunne sette fingeren på hvor kjernen av en organisasjons problemer ligger. Vi må kunne se hva som er grunnleggende og hva som er etterfølgende virkninger av svakhetene i NKS.

Også disse tingene var hete tema på landsmøtet, og det utkrystalliserte seg etterhvert to forskjellige linjer. Den ene sida sto for et syn som både er referert av "de utmeldte" og Kalle; hovedproblemet i NKS er at vi ikke har en politikk og analyse som samsvarer med virkeligheten. Det har videre gått fram at noen mener at disse problemene knytter seg til vår rolle som studentorganisasjon, at NKS, med ledelsen i spissen, har et feilaktig syn på de intellektuelle sin rolle i samfunnet og situasjonen blant studentene, -og at dette igjen fører til feil prioriteringer og politikk. (Når det gjelder hva som hadde vært riktig prioritering og politikk, er synspunktene deres mere uklare).

Jeg er ikke enig i at hovedproblemet er at vi ikke fikser vår rolle som studentorganisasjon og at interessekamp politikken vår er så dårlig. NKS har etter min mening gjort en ganske bra figur i vårens studentkamper. (Men her er det sjølsagt nødvendig å korrigere feil som uanvedelig oppstår og utvikle oss videre. Her er det rom for mye og kameratslig diskusjon.). Problemene i NKS rører etter min mening ved oss som kommunister, problemet er ikke at vi ikke er intellektuelle nok.

Vi er studentforbundet til AKP og står på AKP sin politiske plattform og er underlagt AKP sin direktiv rett. Utviklinga i m-l bevegelsen sett under ett er helt sentralt for oss når vi skal vurdere oss sjøl som organisasjon.

I motsetning til f.eks Kalle som tilsynelatende vurderer partiets utvikling på 80 tallet som en glansperiode, mener jeg at det i løpet av denne perioden har skjedd en politisk, organisatorisk og ideologisk svekkelse av m-l bevegelsen. Mest i øyenfallende eksempel på utviklinga finner vi i RV. RV utvikler seg etter min mening i sosialdemokratisk retning og representerer ikke det revolusjonære alternativet vi kunne vente. RV har i større og større grad preg av å være et parti som driver overbudspolitik, mens hensikten for kommunister med å drive parlamentarisk arbeid i første rekke burde være å avsløre det borgelige diktaturet. Lenin skrev en gang at valgresultatene til revolusjonære partier var en måling på det revolusjonære nivået blant massene. RV's valgresultater kan knappest stå som måling på dette når linja er å verve stemmer for en hver pris. Vi verver nå stemmer på enkelt saker og til og med på det forhold at det frisker opp med en RV'er i det parlamentariske liv, ikke på noe revolusjonært alternativ. Staten og de parlamentariske organa sin klassekarakter drukner!

NKS har i liten grad deltatt i de linjekampene som har gått i partiet. Rundt partiets landsmøte i 81 var det harde linjekamper som til en viss grad også gikk i NKS, men siden den gang har de politiske diskusjonene ligget nede. Først på fjorårets sommerleir hvor temaet var "Sosialisme", fikk vi, 80 tallets NKS'ere, anledning til å sette oss inn i noen av de sentrale spørsmålene det er foretatt linjeskifte på i m-l bevegelsen.

**ВОИНЫ КРАСНОЙ АРМИИ!
КРЕПЧЕ УДАРЫ ПО ВРАГУ! ИЗГОНИМ НЕМЕЦКО-
ФАШИСТСКИХ МЕРЗАВЦЕВ С НАШЕЙ РОДНОЙ ЗЕМЛИ!**

MARI S PÅ OSLOÅRSMØTET?

At partiet i skrivende stund ikke har tatt standpunkt til Kinas farge og analysert forholda der, viser en stor svakhet. For et kommunist parti er teoriene om sosialismen sentrale og utviklinga i et av verdens største land som tidligere har vært sosialistisk bør påkalle en viss interesse og settes på dagsorden. Jeg kunne sjøl tenke meg at vi i NKS diskuterte sosialisme med utgangspunkt i Kina, men her mente dessverre landsmøtet noe annet.

Om man er svekka ideologisk og politisk så får dette konsekvenser for praksisen, og det er vel dette som er det mest påfallende ved utviklinga i NKS. Som landsmøtet helt riktig påpekte så har det skjedd en utglidning på praktiseringa av sikkerhetspolitikken, demokratisk sentralisme og vel også samla sett aktivitets nivået, - en utvikling som etter mine observasjoner som ikke skiller seg fra utviklinga i partiet.

For å konkludere: Hovedproblemene i NKS knytter seg til oss som kommunister, dels så vakler vårt kommunistiske fundament, dels så kjenner vi, som organisasjon, det for dårlig.

4) Det finnes ikke noe trylleformular som kan løse situasjonen. Om vi først klarer å definere situasjonen er det bare jevnt og trutt arbeid som kan styrke NKS. På hvilke områder og etter hvilke politiske retningslinjer vi skal jobbe er også et område det har stått mye diskusjon om.

Personlig så mener jeg at både landsmøtevedtaka og strategisk plan gir gode retningslinjer for vårt videre arbeid. Strategisk plan er resultatet av over ett års diskusjoner og er fatta dels som landsmøtevedtak dels som vedtak i sentralstyret. Vi som sitter i ledelsen kan nok ha mer eller mindre sterke oppfatninger om hva som kan og bør gjøres, men vi er helt avhengig av å få korreksjon og reaksjon på vårt arbeid fra medlemmene.

Ved semesterets begynnelse får dere tilsendt en drøss med papirer, - panler og vedtak fra sentralstyret. Jeg oppfordrer dere å studere dette nøye for å så gripe pennen og formulere ut deres synspunkt, - gjerne i form av lagsmøtevedtak. En av de viktigste hensiktene med høstens organisasjonsundersøkelse er nettopp å få fram medlemmenes erfaringer og synspunkt på en rekke spørsmål.

Lykke til med det videre arbeidet!

SENTRALSTYRET BEKLAGER STANDPUNKTENE DE FIRE UTMELDTE HAR TATT.

Påstanden om at NKS utvikler seg til å bli en fagforening med sin fremste oppgave å drive økonomisk forsvarskamp holder ikke vann. Vår fremste oppgave er å verve og fostre kommunister blant studenter. For å makte en slik oppgave er det viktig å gripe fatt i studentenes kamp for egne interesser-kampen mot statens utdanningspolitikk. Det er helt nødvendig å gi denne økonomiske og politiske kampen høy prioritet fordi:

- Kampen er rettferdig, den sammenfaller med arbeiderklassens interesser.
- Bare ved å delta kan vi vinne tillit.
- Kampen samler studentene som gruppe.
- Den erfaring som folk tilegner seg gjennom slike kamper er svært viktige for å utvikle det politiske nivået og horisonten til folk.

Vår oppgave i kampen er å ta den politiske ledelsen for å utvikle kampgrunnlaget og det politiske nivået blant studentene. Dette fordrer ideologisk og teoretisk kamp mot feil linjer og politikk. For å klare dette må vi ha klare kommunistiske perspektiver på arbeidet vårt, noe som igjen innebærer at vi må ha godt kjennskap til kommunistisk teori og analyse.

De utmeldte har rett i at studentene driver en økonomisk forsvarskamp. Dette faktum er viktig når vi skal prioritere innafor interessekampfeltet. I en situasjon hvor hele grunnlaget for folks muligheter til å i det hele tatt være studenter er i ferd med å forsvinne må fagkritikk få en lavere prioritet enn den økonomiske kampen.

-Fagkritikk drives lokalt og kan vanskelig virke samlende på hele studentmassen.

-Muligheten til å skape bevegelser og utvikle folk som er i en kampsituasjon er større slik vi nå prioriterer enn på fagkritikkens område.

Det er hele tiden en fare for at man i dagskampen gjør økonomistiske øverslag. Sentralstyrets oppfatning er at vårt interessekamarbeide i løpet av det siste året har utvikla seg i positiv retning.

En del av påstandene (de utmeldtes) har klare referanser til diskusjonen som gikk rundt landsmøtet og årsmøtet i Oslo. Sentralstyret oppfatter utmeldingene som en konsekvens av at politiske standpunkter som disse representerte på årsmøtet i Oslo ikke vant gjennomslag. Vi oppfordrer medlemmene til å studere referatene fra dette årsmøtet nøye.

Det er gjort tiltak overfor disse fire for å snakke med de om situasjonen uten at dette har endret deres standpunkt. Vi har nå bedt de om å levere alle interne papirer tilbake til NKS. Vårt ømland som kjenner disse folkene som NKSere bør om nødvendig gjøres oppmerksom på at de ikke lenger er medlemmer av NKS.

Vedtatt av sentralstyrets plenum.

TAR NKS TRYGGINGSPOLITIKKEN
ALVORLEG NOK?